

[Poul Møller.]

priation, og det er noget, der må undersøges i udvalget. Den højtærede justitsminister — og den højtærede undervisningsminister ligeledes — har afvist, at Island har juridiske krav, og jeg er glad for, at det kan fastslås af alle partier, ligesom det blev det i kommissionen, at der er den aldeles enstemmige opfattelse, at Island ikke kan gøre noget juridisk krav gældende på disse håndskrifter. Det er i hvert tilfælde et godt og et værdigt udgangspunkt for folketingsforhandlinger om en gave.

Den højtærede justitsminister siger dernæst, at i artikel 6 i traktaten har Island frafaldet ethvert yderligere krav, og dette skulle vise, at der ikke har været tale om et krav ved udfærdigelsen af denne traktat. Jeg synes ikke, det fremgår af artikel 6. Man siger her:

„I overensstemmelse hermed skal der ikke i fremtiden fra den islandske stats side kunne rejses eller støttes krav eller ønskemål om udlevering . . . .“

Men det er jo noget andet, end at der ikke skulle være fremsat et krav. Man kryber uden om gaveordet i hele denne traktat. Det hedder i artikel 6:

„De kontraherende parter er enige om, at den trufne ordning skal anerkendes som en fuldstændig og endelig afgørelse af alle ønskemål fra islandsk side angående overgivelsen . . . .“

Altså intet krav eller ønske om udlevering, d. v. s. for fremtiden er der ingen tvivl om Islands frafald, men dermed være ikke sagt, at det ikke er sket ved fremførelse af krav . . . . (*Justitsministeren* [Hans Hækkerup]: Ordet ønskemål!) . . . . og krav, stod der også . . . . (*Justitsministeren* [Hans Hækkerup]: Ordet ønskemål går i første omgang på fortiden!) . . . . „Fuldstændig og endelig afgørelse af alle ønskemål fra islandsk side angående . . . .“ Ja, det er muligt; det kan godt være, at vi skal læse det med lup, og at „alle ønskemål“ skal gå på fortiden og ikke på fremtiden, og det er jo i høj grad tilfredsstillende, hvis det er tilfældet, men udtrykket „ordning“ tyder på, at man har villet komme uden om gavebegrebet. Man har truffet en ordning, et arrangement, en overenskomst, og ikke givet en gave. En gave er noget ensidigt, en gave er ikke noget tosidigt, og

derfor ville det også være rart, om vi under folketingets behandling af sagen kunne blive enige om, at hvis den slutter med en udlevering, hvis universitetet frafalder sin indsigelse mod udlevering på forskellige områder, hvis der kan opnås flertal for dette, så skal det ske ensidigt som en gavedisposition og ikke som en overenskomst.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det ærede medlem hr. Ib Thyregod spurgte, hvad det var for sagkyndige, der havde gennemgået håndskrifterne. Jeg skal ikke nævne navne her. Jeg har bedt to videnskabsmænd om at foretage denne undersøgelse. Jeg har sagt til dem: jeg stiller naturligvis ingen betingelser med hensyn til, om I er tilhængere eller ikke-tilhængere af udleveringen; det, jeg beder jer om, er på ganske sagligt grundlag at sige mig: et lovforslag affattet som dette her, hvad indebærer det rent faktisk med hensyn til, hvor stor en del af samlingen der skal være i Island, og hvor stor en del i Danmark? Det er disse sagkyndiges udtalelser, jeg bygger på. Jeg kan også sige, at sagkyndige fra Island, som har talt med videnskabsmændene her om det principielle, der ligger i det kriterium, der er givet, er kommet til stort set det samme resultat.

Naturligvis skal folketinget have den tid, folketinget selv bestemmer og har brug for til at behandle forslaget. Om forslaget kan ændres, må folketinget afgøre. Jeg råder til, at man ganske sagligt går i gang med arbejdet. Vi er parat til at skaffe alle de oplysninger, som udvalget ønsker.

Det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte kommissionsbetænkningen af 1951 og var ikke sikker på, at der i denne kommission ville have været et flertal, der støttede en udlevering af det omfang, der her er tale om. Jeg føler mig nogenlunde sikker på, at der ville have været betydeligt flertal, idet de fire, som det ærede medlem nævnte, tilrådede en gavegestus, en gaveudlevering, som — ikke efter helt de samme kriterier, men efter sit omfang — stort set ville dække det, forslaget her omhandler. Derudover var der altså tre, der ville gå betydeligt videre end de fire, men hele indstillingen fra de fire ville stort set dække det lovforslag, der her er fremsat.

Af universitetets udtalelse vil jeg blot